

fig til, men det kræver i alt Fald Tid at realiserer dem, og under alle Omstændigheder tror jeg, at selv de provisoriske Fæstningsværker ikke ville kunne udbringes i det Beløb, som er anført. Jeg kan forstaa, at man markerer sin Stilling til disse Punkter, jeg er fuldt ud enig i, at man skal markere sin Stilling til de provisoriske Fæstningsværker ved at indsatte et Beløb, men vel at mærke, det maa ikke være større, end at det kan være muligt for en Regering at regere med det Beløb og bruge det Beløb. Det har man gjort f. Eks. ved Rejeindtægten af Strandmarken ved Charlottenlundsfortet. Det vil ikke umuliggøre Finansloven, at man markerer sin Stilling til et saadant Punkt. Men at markere det paa en saadan Maade, at man umuliggør at regere med en saadan Finanslov, kan jeg ikke være med til.

Og Spørgsmaalet har desuden en videre Hæftelighed. Det er ikke alene de provisoriske Fæstningsværker, her er Tale om; den ærede Forslagsstiller i det andet Ting udtalte, at han tænkte ogsaa paa de lovlige bestaaende Fæstningsværker, de ældre Værker, Kastellet, Glaciserne, de gamle Bolde o. s. v. Men jeg vil dertil sige, at saa bryder Folketinget det, som man burde holde paa, nemlig Finanslovens Renhed, ved at sætte de Sager ind paa Finansloven, uden at de have været behandlede paa særlige Love. Der har jo altid fra Oppositionens Side været holdt paa, at Finansloven skulde være, hvad man kalder „ren“, og det er rigtigt; men naar man sætter denne Sum ind, uden at Sagen har været diskutert, saa kan ingen Regering, selv ingen Venstreregering, blot fordi den staar paa Finansloven, gaa til at realisere Fæstningsværkerne. Ulovligt kunde det ikke være, men det vilde være høist vanskeligt for en Regering, og i alt Fald ikke konstitutionelt, og jeg kan meget godt forstaa, at Lands-tinget under saadanne Omstændigheder vilde modsætte sig en saadan Finanslov. Af disse Grunde tror jeg at være berettiget til at foreslaa ikke at vedtage Folketingets Finanslov uforandret, som den foreligger. Tanken om at udstemme de provisoriske Fæstningsværker ved et mindre Beløb kan jeg ikke gaa ind paa, men Udførelsen, som den her foreligger, forekommer mig aldeles at umuliggøre en Finanslovs Vedtagelse. Naar selve denne Passus kommer for til Forhandling, vil jeg undlade at stemme.

Formanden: Den ærede Taler har jo kun lidet bestæftiget sig med det, der umiddelbart ligger for, men jeg dadler det slet ikke, thi det har været sædvanligt ved vore

2den Behandlinger af Finansloven i de senere Aar, at almindelige Bemærkninger, hvortil man søgte Trang, kom enten ved Begyndelsen af Forhandlingen eller ved Slutningen. Nu har det ærede Medlem, der sidst talte, ligesom ogsaa den ærede foregaaende Taler valgt at fremsætte saadanne almindelige Bemærkninger ved Begyndelsen af anden Behandling, og det kan jeg godt finde mig i. Derimod ser jeg meget nødig, at man, naar man først er kommen ind paa de enkelte Poster, atter vender tilbage til de almindelige Betragtninger. Det maa nødig ske. — Det særlige Punkt, den ærede Taler berørte, vedkommer § 10, som slet ikke foreligger til Behandling i Djeblittet, men, som sagt, paa det nuværende Trin af Forhandlingen gør det ikke noget.

Th. Nielsen: Ja, jeg skal blot gøre en ganske enkelt Bemærkning til, hvad den ærede foregaaende Taler har fremsført. Jeg sværmer ikke saa særdeles for de 50 Millioner, men enten der staar 50,000 til dette Dje-med eller 50 Millioner turde være ligegyldigt, det turde være lige umuligt. Ja, jeg ser, den ærede sidste Taler ryster paa Hovedet, men jeg tror dog ikke, at han vilde have mindste Haab om, at den nuværende Regering vilde give sig til at realisere Fæstningsværkerne, selv om der staar 50,000. Men i øvrigt tror jeg, at den ærede Taler tager fejl i, at der ikke kan regeres med en saadan Finanslov, det kan der meget godt; om den ærede Minister vil rette sig derefter, naar det staar der, har jeg ingen Mening om. Men jeg skal gøre den sidste ærede Taler opmærksom paa, at der paa § 10 staar flere Poster, der have staaet i de tidligere Aar, om Beløb, der „forventes“ at ville indkomme, Forventninger, som man i øvrigt ikke nærer. Jeg skal saaledes henvise til Konto 4. og 5. Der hedder det paa Konto 4. om de Summer, der ville „indkomme ved muligt Salg af: det kongelige Hømagasin, Civiletatens Materialgaard, Fæstningens Materialgaard og andre Ejendomme, anslaaes til . . .“ Det har staaet der, saa længe jeg kan huske, jeg tror, siden jeg blev Rigsdagsmand; ligeledes har Marmorkirken staaet der. Disse Forventninger umuliggøre ikke i og for sig en Finanslov. Om Rigsdagen skal vedtage en saadan, naar Ministeren mener, at han ikke kunde bruge det, er en anden Ting, men i og for sig umuliggør det ikke Finansloven, thi det er kun Forventninger, der udtrykkes. — Jeg tror ogsaa, at den ærede Taler tog fejl i, at man altid har holdt paa Finanslovens Renhed. Nej, der var det. Oppositionen ikke gjorde til at begynde med, man mente, at